

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

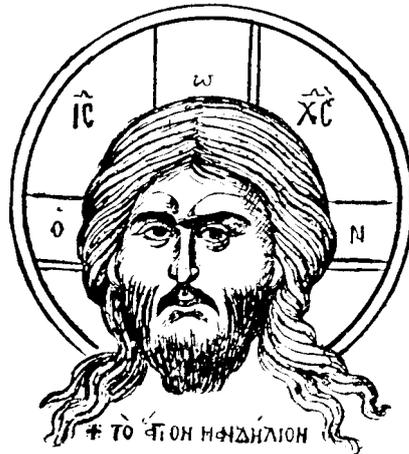
ΕΠΙ Τῆ ΜΕΤΑΚΟΜΙΔῆ ΤΙΜΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΣΟΦΙΑΣ,

ΠΙΣΤΕΩΣ, ΕΛΠΙΔΟΣ & ΑΓΑΠΗΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΩΝΥΜΟΝ ΑΥΤΩΝ ΙΕΡΟΝ ΝΑΟΝ

ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐποιήθη ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τοῦ Ἀθῶνος
ὑπὸ

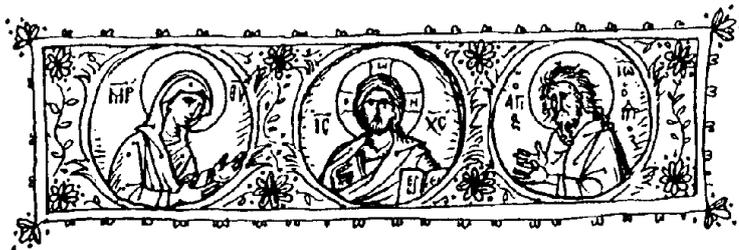
Ἀθανασίου ἱερομονάχου Σιμωνοπερίτου,

Ἑμνογράφου τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας,
προνοία τοῦ Παν/του Ἀρχιμανδρίτου π.Θεολόγου

Ἀποστολίδη,

Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος

* 2000 *

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΙ Τῆ ΜΕΤΑΚΟΜΙΔῆ ΤΙΜΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ
ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΟΦΙΑΣ & ΤΩΝ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ ΑΥΤΗΣ**

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

*Ἰστῶμεν στίχους Ϛ´ καὶ ψάλλομεν τὰ ἀκόλουθα προσόμοια.
Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

Δεῦτε πιστοὶ τὴν τετράδα,
ἀνευφημήσωμεν,
μητρὸς καὶ θυγατέρων,
διὰ πίστιν Τριάδος,
σοφῶς ἀρνησαμένων,
βίου τερπνά,
καὶ ἀγῶνα ἀθλήσεως,
ἐνεγκασῶν ἐν βασάνοις,
παντοδαποῖς,
καὶ ἀνδρείῳ τῷ φρονήματι.

Ἀποδεχθεῖσα χηρείας,
σταυρὸν πανεύφημε,
Σοφία εἰς ἀγάπην,
τοῦ Κυρίου ἐδόθης,
ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι,
κόρας τὰς τρεῖς,
εὐσεβῶς ἐγαλούχησας,
καὶ ἀρετῶν τῶν ἐνθέων,
τούτων ψυχάς,
ἐν τοῖς ἄνθεσιν ἐκόσμησας.

Διὰ τὴν θεῖαν ἀγάπην,
δεσμοὺς ἐνίκησαν,
τοὺς φυσικοὺς παρθένοι
καὶ ἡ τέξασα ταύτας,
διὸ πᾶσαι προθύμως,
στέφος λαμπρόν,

μαρτυρίου ειλήφασι,
καὶ τῷ Κυρίῳ πρεσβεύουσιν ἐκτενῶς,
ὕπερ πάντων τῶν τιμώνωτων αὐτάς.

Ἐν τῇ μωρία Σοφία,
Σταυροῦ ἐνίκησας,
σοφίαν κενουμένην,
τοῦ παρόντος αἰῶνος,
καὶ χάριν ειληφυῖα,
παρὰ Χριστοῦ,
Ἄβραὰμ ἄλλος γέγονας,
ὡς εὐωδίαν πανεύοσμον,
τέκνα σά,
ἀναθεῖσα τῷ Δεσπότῃ σου.

Ἐξ Ἰταλίας ἐλθοῦσαι,
Μάρτυρες ἔνδοξοι
διὰ σεπτῶν λειψάνων,
ἀγιάζετε πόλιν,
κλεινὴν τῶν Ἀθηναίων,
ἣν ἐκ δεινῶν,
καὶ κινδύνων φυλάττοιτε,
ὀρθοδοξοῦσαν καὶ μένουσαν εὐλαβῶς,
εἰς πατέρων τὴν εὐσέβειαν.

Τὴν ἀνεκφοίτητον χάριν,
Ἁγίου Πνεύματος,
ἐκ τῶν ὑμῶν λειψάνων,
οἱ πιστοὶ ἐξαντιλοῦμεν,
καὶ δόξαν τῷ Κυρίῳ,
ἀπὸ ψυχῆς,
ἀναπέμπομεν ἅπαντες,
ὅτι ἐν ὑλῇ παρέχει διηνεκῶς,
χριστωνύμοις χάριν ἄϋλον.

Δόξα. Ἦχος πλ.β´.

Τὴν φθειρομένην δόξαν τοῦ κόσμου συμφώνως καταλιποῦσαι,
Σοφία μητερ καλλίστη, σὺν Πίστει καὶ Ἐλπίδι τε καὶ
Ἁγάπῃ,
ταῖς καλλιπαρθένοις θυγατράσι σου,
βασάνους ποικίλας καὶ σφοδρὰς ὑπενέγκατε,
καταγραφεῖσαι ἀπαραγράπτως εἰς βίβλον τῆς ζωῆς.
Ὅθεν σήμερον ἡ Ἁγία Φιλοθέη τὰ τίμια ὑμῶν λείψανα,

ὡς οὐρανόφοιτον δωρεὰν ἐξ Ἰταλίας δεχομένη,
ἅγιασμόν προσπορίζεται εἰς αἰώνιον ζωὴν,
τὸν στεφοδότην Κύριον πιστῶς δοξάζουσα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τοῦ ἤχου ἡ τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον. Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην. Ἔνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοῖς καὶ εὗρεν αὐτοῖς ἀξιους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοῖς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. Ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτῶν καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα

Ἦχος α΄.

Ἀγάπην τὴν πρὸς Χριστόν, ἧς ἐν κόσμῳ οὐδὲν ἴσον,
ὡς φιλόθεον προῖκα ταῖς ψυχαῖς τῶν θυγατέρων σου
σοφῶς ἐγκατασπείρασα, Σοφία μεγαλῶνυμε,
ἔδειξας ταύτας ἰσοτίμους τῶν φρονίμων Παρθένων·
ὄθεν νῦν ἐν τῷ ἐπουρανίῳ Νυμφῶνι ὁμοῦ ἐπαγαλλόμεναι,
μνήσθητε Μάρτυρες δεόμεθα, τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
οἰκούντων,
καὶ πίστει προσκυνούντων,
τὰ θεομύριστα ὑμῶν λείψανα.

Ἦχος β΄.

Τὸ θεοπαράδοτον καὶ ἄμισον μῖσος,
πρὸς τὰ φθαρτὰ καὶ τρεπόμενα εὐαγγελικῶς κτησάμεναι,
Μήτηρ σεμνὴ σὺν ταῖς τρισὶν θυγατράσι σου,

σαρκὸς ὠραιότητα καὶ ἡδονὰς τὰς φθειρομένας παρίδετε,
γενόμεναι τίμια σφάγια διὰ τὸν ἐπιπόθητον Νυμφίον
Χριστόν,
Ὅν ἐκτενῶς πρεσβεύσατε,
δωρήσασθαι καὶ ἡμῖν τὸ πῦρ τῆς θείας ἀγάπης,
ἀθλήτριαι θεοστεφάνωτοι.

Ἦχος γ´.

Τὴν τρισαρετώνυμον καὶ παρθενομύριστον ἀδελφότητα,
σὺν τῇ σοφῇ μητρὶ αὐτῶν καὶ νυμφαγωγῶ εἰς Χριστὸν Σοφία,
ἀνθεσιν ῥοσμάτων θεαρέστων στεφανώσωμεν·
καὶ γὰρ ἔχουσιν ἐν εὐχαῖς τὸ εὐπάρεδρον,
ὡς τῷ Δεσπότῃ προσάξασαι ἑαυτάς,
θυσίαν ὀλοκαυτώσεως.

Ἦχος δ´.

Ἐν σοφίᾳ συμπροκρίνασαι τὴν ζωοποιὸν τοῦ Κυρίου
νέκρωσιν,
τὴν ἄσειστον ἐλπίδα εἰς πίστιν ἀκλινῇ μετεποιήσατε,
καὶ δι' ἀγάπης θεοφλέκτου τὰ πάντα ὡς χοῦν λογισάμεναι,
διὰ μαρτυρικῶν βασάνων σύνοικοι ἐγένεσθε,
τῷ ποθουμένῳ καὶ ὑπερκάλλῳ Νυμφίῳ,
Ὅν ὡς φιλάδελφοι ἰκετεύετε δεόμεθα,
ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶς τιμώντων,
τὰ χαριτόβρυτα λείψανα ὑμῶν Μάρτυρες ἔνδοξοι.

Δόξα. Ἦχος πλ.α´.

Δεῦτε πιστοὶ πόθῳ προσκυνήσωμεν,
τῆς τετραρίθμου καὶ χρισταθλητικῆς μητροτεκνίας,
τὰ τιμιώτατα καὶ ζωηφόρα λείψανα·
ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ μαρτυρίου,
σκηνὴ Ἁγίου Πνεύματος γεγόνασι,
καὶ ἀειβλύτως παρέχουσι τὴν χάριν,
τὴν ἀνεκφοιτήτως ἀγιάζουσιν τοὺς πιστούς·
καὶ εὐγνωμόνως ἀνυμνήσωμεν τὸν Σωτῆρα,
τὸν ἐν ταῖς Ἁγίαις Αὐτοῦ ἐνδοξαζόμενον.

Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε ἡ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

*Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος πλ.α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.*

Χαίροις ἡ τὴν σοφίαν Θεοῦ,
καθοδηγὸν ἐν τῷ σῶ βίῳ ποιήσασα,
Σοφία μάρτυς ἀνδρεία,
καὶ γυναικῶν χαρμονή,
ἡ κορῶν τριάδα ἀναθρέψασα,
τῆς πίστεως γάλακτι,
καὶ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος,
δι' ἣν ἐν ᾧρα,
τὰ τοῦ κόσμου ἠρνήθητε,
ὡσπερ σκύβαλα,
καὶ καλῶς ἠγωνίσθητε·
ὄθεν στεφθεῖσαι ἅπασαι,
ὡς μάρτυρες ἔνδοξοι,
διὰ παντὸς τὸν Δεσπότην,
ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύετε,
ἐλπίδα ἀγάπην,
καὶ σοφίαν ἐν τῇ πίστει,
ἡμῖν δωρήσασθαι.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Χάρις ἡ τοῦ Θεοῦ σῆ ψυχῆ,
ἐνοικισθεῖσα καλλιμάρτυς ἀνέδειξε,
τῆς φύσεως ὑπεράνω,
θεσμῶν καὶ νόμων φθαρτῶν·
σύ γὰρ ᾧ Σοφία ὡς ἀσώματος,
βασάνους ἐώρακας,
θυγατέρων τιμίων σου,
καὶ παραινοῦσα,
τὴν ἀνδρείαν ἐχάλκευες,
ὅπως χαίρουσαι,
τὴν ὁδὸν ἐκτελέσωσιν·
ὄθεν νῦν παριστάμεναι,
Χριστοῦ κατενώπιον,
χεῖρας ὑψοῦτε ἀπαύστως,
ὑπὲρ ἡμῶν γενναιόταται,
καὶ πᾶσιν αἰτεῖσθε,
ἐν εἰρήνῃ τὴν ἀγάπην,
καὶ μέγα ἔλεος,

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ὅτε ἀνειληφῶς ὑλικήν,
σάρκα ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐνηνθρώπησεν,
παρέδωκεν Ἐκκλησίᾳ,
ὑπογραμμὸν ἑαυτόν,
ὑλὴν ἀγιάσας τὴν πρὶν ἄτιμον·
διὸ καὶ τὰ λείψανα,
τῶν Ἀγίων ἐκβλύζουσι,
κρουνοὺς χαρίτων,
καὶ πιστοὺς ἀγιάζουσιν.
Ὅθεν σήμερον,
προσκυνοῦμεν τὰς Μάρτυρας,
Πίστιν τὴν ἀκατάβλητον,
Ἀγάπην τὴν ἔνδοξον,
Ἐλπίδα κλέος μαρτύρων,
καὶ τὴν Σοφίαν τὴν πάντιμον,
αἰτούμενοι χάριν,
ἀντιδώρως εὐλαβείας,
καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Τὴν τῆς χηρείας ζάλην ἀνδρικῶς παριδοῦσα,
γενναιοτάτη Σοφία μάρτυς Χριστοῦ,
ὅλη ψυχῇ καὶ δυνάμει τὰ σὰ θεοβλάστητα τέκνα
ἐπαιδοτρόφησας,
θεοσόφως στερεώσασα ταῦτα εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ Θεοῦ·
ὅθεν τῶν ἀστάτων τὰ μένοντα ἅπασαι προκρίνασαι,
καὶ τὴν εἰδωλικὴν σκοτόμαιναν μυκτηρίσασαι,
χαρμονικῶς ἐδέχθητε τῶν μαρτυρίων τὰς βασάνους,
ὡς ἀθάνατον δὲ προῖκα λαβοῦσαι τὴν ἄσειστον Σιών,
πρεσβεύετε διηνεκῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀειμακάριστοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός ἢ τῆς Ἑορτῆς

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον κλπ. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

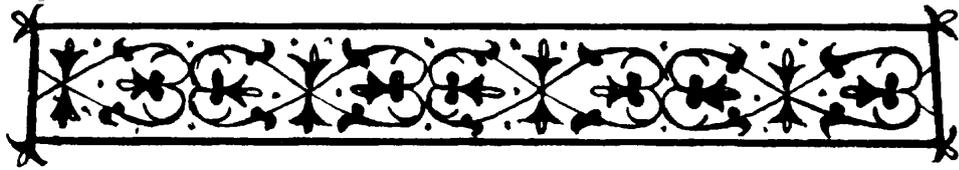
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Σοφία πάνσεμνε,
Πίστις πανέντιμε,
Ἐλπίς πανεύφημε,

Ἀγάπη πάνσεμνε,
μήτηρ καὶ κόραι θαυμασταί,
Μαρτύρων καλλωπίσματα,
πάντας τοὺς γεραίροντας,
τὴν τερπνὴν ὑμῶν ἄθλησιν,
καὶ τιμῶντας λείψανα,
οὐρανόθεν στηρίζετε,
καὶ δότε τὴν Χριστοῦ Βασιλείαν,
ἡμῖν ὡς κληρὸν ἐπιπόθητον.

καὶ τῆς Ἑορτῆς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

*Εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν.
Κάθισμα. ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.*

Ἀγάπην τοῦ Θεοῦ,
ὑπὲρ πάντα τιθεῖσα,
Σοφία κόρας σάς
ἐξεπαίδευσας ὅπως,
μηδὲν προτιμήσωσι
τοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ θύσωσι,
τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
ὡς προσφορὰν εὐωδίας,
καὶ τὸν στέφανον
τοῦ μαρτυρίου ἐκ Τούτου,
ἀντίδωρον λάβωσι.

Δόξα. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς

Ὁ μέγας ὑετός,
πρὸς ποτάμια ρεῖθρα,
προέρχεται σαρκί,
βαπτισθῆναι θελήσας,
πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος,
ἐκθαμβούμενος ἔλεγε·
Πῶς βαπτίσω σε,
ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως;
πῶς ἐκτείνω μου,
τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν,
ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

*Εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν.
Κάθισμα. ᾠχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα*

Ἄγναϊ νεάνιδες,
ὄφιν ἐπάτησαν,
καὶ ἐμυκτήρησαν

πλάνην τὴν δύσθεον,
ὄθεν βασάνων ἀλγεινοῖς,
ἐξέπληξαν τοὺς ἀγγέλους·
νῦν δὲ ἀπολαύουσαι,
ὧν τὸ πρῶην ἐπήλπιζον,
χάριν τὴν οὐράνιον,
τοῖς τιμῶσι τὰ λείψανα,
παρέχουσιν Ἀγάπη καὶ Πίστις,
σὺν τῇ Ἐλπίδι αἱ αὐτάδελφοι.

Δόξα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς

Ἐπιφανέντος σου,
ἐν Ἰορδάνῃ Σωτήρ,
καὶ βαπτισθέντος σου,
ὑπὸ Προδρόμου Χριστέ,
ἡγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης·
ὄθεν καὶ συνάναρχος,
τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι,
Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον,
ἐπὶ σὲ κατεγίνετο,
ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν·
Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος πλ.δ. Τὴν Σοφίαν καὶ
Λόγον.*

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον θεοπρεπῶς,
έκολπώσω Σοφία ἐν σῆ ψυχῇ,
ὄθεν πῦρ οὐράνιον
δεξαμένη κατέκαυσας,
πᾶν γεῶδες καὶ ὅλη ἀγάπη πεφλόγισαι,
διὸ πλάνην εἰδώλων
σοφῶς κατεπάτησας·
ὄθεν σὺν ταῖς Κόραις,
μαρτυρίῳ εἰσῆλθες,
πικρῶ ἐκνικήσασαι
τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας,
καὶ τὸ στέφος εἰλήφατε,
διὸ καὶ τοῖς λειψάνοις ὑμῶν,
θεία Χάρις Μάρτυς ἐγκατώκισεν,
ἧς μετέχοντες πάντες,
Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὁμοιον.

*Ἰορδάνης τῷ ρείθρῳ καθυπουργεῖ,
Ἰωάννης ἐκτείνει χεῖρα φθαρτῆν,
φανέντος σου ἄορατε,
έν σαρκὶ πρὸς τὸ βάπτισμα·
ἀλλ' ὁ μὲν ἐστρέφετο,
ὀπίσω φοβούμενος,
ὁ δὲ αὐθις ἔσχεν,
έν τρόμφῳ τὸν ἄφθαρτον·
ὄντως θαῦμα μέγαπ
ἢ πηγῆ ζωαρχίας,
πηγᾶς καὶ θαλάσσης τε,
σὺν ἀνθρώποις ἡγίαςας·
ἢ Τριάς γὰρ ἐπέλαμψεν.
Ἄνωθεν Υἱὸν ὁ Πατήρ,
ὀνομάζει σὲ καὶ Πνεῦμα Ἅγιον,
συγκατέρχεται Λόγε,
δηλοῦν τὸ ἰσόθεον.*

*Οἱ Ἀναβαθμοί· τοῦ ἤχου ἐὰν τύχη Κυριακῆ,
ἄλλως τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Ἐκ νεότητος μου.
Προκείμενον· Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.
Στίχος· Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ
Κύριος.*

*Εὐαγγέλιον, ἐν Κυριακῇ τὸ Ἑωθινόν, ἄλλως τὸ τῆς
Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων. (Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν
ἐμοί...)*

Ὁ Ν'. Ἐλέησόν με ὁ Θεός....

*Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθληφόρων.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.*

καὶ τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος πλ.β.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός....

*Τῆς Ἐκκλησίας κοινὸν θησαύρισμα ἐγένου καλλιμάρτυς
Σοφία,
σὺν τῇ ἀξιοθέῳ τριάδι τῶν παρθενομαρτύρων θυγατέρων σου·
ὄθεν σήμερον ἐξ Ἰταλίας,
τῶν τιμίων λειψάνων τὴν θήκην ὑποδεχόμενοι,
δοξάζομεν τὸν ὑμᾶς δοξάσαντα Κύριον,
καὶ αἰτούμεθα διηνεκῶς τὰς πρεσβείας ὑμῶν,*

ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...κλπ.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

" Σοφίας τριῶν τε παρθένων ὁ ὕμνος οὗτος. Ἄ(θανάσιος)".

Ῥοδὴ α΄. Ἦχος πλ.δ΄. Ἀρματηλάτην φαραώ.

Σιώπα φύσις, λογικὴ πεφίμωσο,
γλῶσσα βροτῶν ÷ ὠδική,
ὡς μὴ ἐξαρκοῦσα,
παῦσον ῥητορείαν σου·
Σοφίας γὰρ τὰ σκάμματα,
καὶ τριῶν θυγατέρων,
τοὺς φυσικοὺς ὑπερέβησαν,
νόμους καταπλήττοντα ἅπαντας.

Οὐ γυναικῶν τὸ ἀσθενὲς ἠλάττωσε,
οὐδὲ στοργὴ γονικὴ,
τὸ πρὸς τὸν Δεσπότην,
φίλτρον σου πανεύφημε,
ἀλλὰ Σοφία ἐνδοξε,
τῶν βλαστῶν σου τὰ ἄθλα,
καρτερικῶς καθυπέμεινας,
δόξαν ἐσομένην προβλέπουσα.

Φόβον Σοφία ἐκ ψυχῆς ἀπέβαλες,
καὶ μόνον φόβον Θεοῦ,
ἐν ψυχῇ σου σχοῦσα,
ἀπειλὰς οὐκ ἐπτηξας,
τῶν ἀσεβούντων ἐνδοξε,
ἀλλὰ πλάνην εἰδώλων,
ἅμα σαῖς κόραις ἀπήλεγξας,
χρισταθλητικῶς ἀριστεύσασαι.

Θεοτοκίον

Ἴνα ποιήσῃ τὸν πεσόντα ἄνθρωπον,
Θεὸν ὁ Λόγος Θεοῦ,
μήτραν Θεοτόκε,
σὴν ἀγνῶς κατώκησε,
καὶ φιλανθρώπως ἤγειρε,
ἅπαν γένος ἐκ πλάνης,

τοῦ διαβόλου καὶ ἔσωσε,
πάντας τοὺς πιστοὺς θεῖω Αἵματι.

Ῥοδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἀχαλίνωτα πάθη,
τὰ τῆς ψυχῆς ἔσβησας,
καὶ ἀγνοπρεπῶς τὸν σὸν βίον,
Σοφία ἤνυσας·
ὄθεν κειμήλια,
ἀγνοπρεποῦς πολιτείας,
θυγατέρας ἔδειξας,
τὰς τρεῖς σου ἔνδοξε.

Σαῖς σοφαῖς ὑποθήκαις,
καὶ ἱεραῖς ρήσεσι,
τῶν σῶν βλαστημάτων καρδίας,
ἐπαιδαγώγησας,
πρὸς τὴν τοῦ Πλάσαντος,
μέχρι θανάτου ἀγάπην,
καὶ τὴν περιφρόνησιν,
προσκαίρων τέρψεων.

Τῆ Τριάδι ἀνέθου,
σὰ ἱερὰ ἔκγονα,
ἄπερ θυγατέρας ἀνδρείας
Σοφία ἔδειξας·
ὄθεν πρὸς σκάμματα,
ἀθλητικὰ εἰσελθοῦσαι,
τὸν ἐχθρὸν ἐνίκησαν,
σύντρεις αἱ πάντιμοι.

Θεοτοκίον

Ῥυπαρῶν ἐννοιῶν με,
καὶ λογισμῶν Δέσποινα,
τῶν καταχραινόντων ψυχῆς μου,
τὴν καθαρότητα,
πόρρω ἐκδίωξον,
καὶ μνήμην δίδου Υἱοῦ σου,
τὴν καθαγιαζουσαν,
ὄλην μου ὑπαρξιν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ.α´. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις καθυπακούουσαι,
καὶ τῆ θείᾳ δυνάμει ἐνισχυόμεναι,
αἱ παρθένοι ἀδελφαὶ ἐχθρὸν ἐνίκησαν,
καὶ γεγόνασι πιστῶν καταφύγιον τερπνόν,
καὶ χάριν ἐκ τῶν λειψάνων,
αὐτῶν ἐκβλύζουσι πᾶσι,
τοῖς προσιοῦσι μετὰ πίστεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον, τῆς Ἑορτῆς

Ἰορδάνου τὸ ῥεῖθρον περιβαλλόμενος,
ὁ τὸ φῶς παραδόξως ἀναβαλλόμενος,
ἐν αὐτῷ τὴν τοῦ Ἀδὰμ φύσιν ἀνέπλασας,
συντριβεῖσαν πονηρᾶ,
παρακοῆ Λόγε Θεοῦ·
διό σε ἀνευφημοῦμεν,
καὶ τὴν ἀγίαν σου πάντες,
δοξολογοῦμεν Ἐπιφάνειαν.

Ῥδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ἴνα δειχθῆ ἔρωσ σου,
Μάρτυς πρὸς Κύριον,
θείαν χάριν,
ἄνωθεν ἀπείληφας
καὶ ὡς οὐδέν,
δέδεξαι πολλά,
βάσανα ᾧ Πίστις,
καὶ τοῖς δημίοις ἐκράυγαζες·
σπαράττετε τὴν σάρκα,
τὴν ψυχὴν ὁμῶς γνῶτε,
οὐ δυνήσεσθε βλάψαι ταλαίπωροι.

Ὡς νυμφικὸς θάλαμος,
Ἐλπίς ἐφαίνετο,
μαρτυρίων,
τόπος καὶ ἀνάπαυσις,
δεινοὶ ξεσμοί,
ἀπαλῆς σαρκός·
ἔχουσα γὰρ ἔνδον,
τὸ θεῖον πῦρ ἐνισχύον σε,
ὡς ὄβρυζον χρυσίον,
ἀπεφάνθης Κυρίῳ,

συγκλεισθεῖσα Αὐτοῦ εἰς τὰ δώματα.

Νεανικὸν πέφυκεν,
'Αγάπη σῶμά σου,
ἀλλ' ὁ νοῦς σου,
ᾠφθη ἀνδρικότατος,
ὄθεν σοφῶς,
τοῖς βασανισταῖς,
ἀπεκρίνου μάρτυς·
ἐκ τῆς ἀγάπης Κυρίου μου,
οὐ βάθος οὐδὲ ὕψος,
οὔτε ἄλλη τις κτίσις,
δυνηθῆ με χωρίσαι οὐδέποτε.

Θεοτοκίον

Τυραννικὸν εἴρηται,
χρῆμα Πανάχραντε,
ἡ ἀγάπη,
πρὸς τὸν Θεῖον Τόκον σου,
ἦν περ κάμοί,
δός μοι δυσωπῶ,
ὅτι οὐ βαστάζω,
ζυγὸν παθῶν τὸν δυσφόρητον,
καὶ δεῖξον Θεῖον θῦμα,
ὅπως ζήσω Παρθένε,
εἰς αἰῶνας Χριστῷ συναπτόμενος.

Ῥδὴ ε'. Ἰνατί με ἀπώσω.

Ἐμπλησθεῖσα σοφίας,
Πνεύματος ἁγίου καρτερῶς ἀνθέστηκας,
τοῖς ἐπαπειλοῦσιν,
καὶ πρὸς σέβας εἰδώλων ὠθοῦσί σε·
ὄθεν ὡσπερ κόνιν,
τούτων διέλυσας Σοφία,
τὰ σαθρὰ καὶ ἀνόητα δόγματα.
Πτερουμένη τῇ πίστει,
ἔδραμες παρθένε πρὸς βασανιστήρια,
καὶ ὡς ὄντα εἶχες,
ὃ Χριστὸς τοῖς πιστοῖς καθυπέσχετο,
ἐν τῇ Βασιλείᾳ,
τῶν οὐρανῶν Πίστις τιμία,
διὸ ἦνεγκας πάντα τὰ δύσοιστα.

Ἄσεβείας τὴν ζάλην,
ἤλεγξας γενναίως ὡς θεολογήσασα,
σάρκωσιν Δεσπότης,
πρὸ κριτῶν ἀδικίας πανεύφημε,
θεῖα δὲ ἐλπίδι,
βασιζομένη Ἐλπίς μόνη,
εἰς Κυρίου εἰσῆλθες τὰ δώματα.

Θεοτοκίον

Ῥῦσαι πάσης Παρθένε,
δούλους σου δουλώσεως τοῦ πολεμήτορος,
ἢ ἐλευθερίαν,
παρασχόντα Χριστὸν τιθηνήσασα,
καὶ ζυγὸν τὸν τούτου,
ἐπίθες πᾶσι τοῖς τιμῶσι,
τὴν μεγάλην σου δόξαν Πανένδοξε.

Ῥδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Θρόνον Θεοῦ μυστικόν,
ποιήσασα τὴν καρδίαν σου,
Ἀγάπη κόσμου τερπνά,
σοφῶς κατεφρόνησας,
καὶ φρικταῖς κολάσεσι,
καθυποβληθεῖσα,
ἐν ζωῆς βίβλῳ ἐγγέγραψαι.

Ἐμμένουσαι ἀκλινῶς,
ταῖς μητρικαῖς παραδόσεσι,
τρεῖς κόραι παρθενικαί,
τὴν πλάνην κατέπτυσαν,
καὶ Χριστῷ συνήφθησαν,
μυστικῶς Νυμφίῳ,
παρ' Οὐ̅ δόξῃ ἐστεφάνωνται.

Νικᾶται καὶ μητρική,
στοργὴ ἀγάπη πρὸς Κύριον,
ὡς ἔδειξεν ἡ σεμνή,
Σοφία καλλίμαρτυς·
καὶ γὰρ ὡσπερ θύματα,
τῷ Χριστῷ προσῆξεν,
θεῖα ταύτης ἐκβλαστήματα.

Θεοτοκίον

Ὡμοίωμαι τοῖς τυφλοῖς,
καὶ οὐ γινώσκω τὰς πράξεις μου,
διὸ καὶ πρὸς τὸν κρημνόν,
ἀπωλείας φέρομαι·
δέομαί σου Δέσποινα,
φώτισον τὸ σκότος,
τὸ καλύπτον τὴν καρδίαν μου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Ταῖς τοῦ Κυρίου ἐντολαῖς πειθαρχοῦσαι,
καὶ μυκτηρίσασαι εἰδώλων τὴν πλάνην,
ὡς θύματα ἐτύθητε Μάρτυρες λογικά·
ὄθεν κατεστέφθητε,
ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότη,
βλύζουσαι ἰάματα,
ἐκ σοροῦ τῶν λειψάνων,
ἃ προσκυνοῦντες σήμερον πιστῶς,
τὸν στεφοδότην,
μεγάλως δοξάζομεν.

Ὁ Οἶκος

Εὐσεβεία ἐκθρέψασα ἢ τῷ γάλακτι,
θυγατέρας Σοφία ἀθλητομῆτορ,
σύντρεις συνῆψας ὡς νυμφαγωγός,
τῷ Δεσπότη Χριστῷ ὑποθήκαις σου·
αἱ τῶν εἰδώλων σοφῶς ἐλέγξασαι τὸ ἄθεον,
καὶ ῥωσθεῖσαι δυνάμει τοῦ Πνεύματος,
τῶν ἀγγέλων τὰς τάξεις κατέπληξαν,
ὑπὲρ φύσιν ἀνδρικῶς ἀθλήσασαι
καὶ παρὰ τοῦ δικαίου Ἀγωνοθέτου στεφθεῖσαι.
Ὅθεν σήμερον οἱ πιστοὶ ὑπερχαίρομεν,
εἰς τὸν οἶκον τοῦτον τὸν ἱεροκάλλιστον,
ὑπὲρ χρυσίον καὶ ἄργυρον ὑποδεχόμενοι,
καὶ ἀσπαζόμενοι τὰ παντίμια λείψανα ὑμῶν,
τὸν στεφοδότην μέγαν δοξάζομεν.

Τὸ Συναξάριον

Τῇ ιγ' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τὴν ἐξ Ἰταλίας μετακομιδὴν
ὡς καὶ τὴν κατάθεσιν τῶν τιμίων λειψάνων τῶν ἁγίων καὶ
καλλινίκων παρθενομαρτύρων Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης
καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας, εἰς τὸν περικαλλῆ καὶ
ὁμώνυμον τούτων ἱερὸν ναὸν ἐν Ἀγία Φιλοθέῃ Ἀθηνῶν,
πανηγυρικῶς ἐορτάζομεν.

Στίχοι

Λείψανα Μητρὸς καὶ τριῶν θυγατέρων,
Δέχου εὐλαβῶς Ἀγία Φιλοθέη.
Δεκάτη τε τρίτη δέξαντ' Ἀθῆναι Μαρτύρων ὅσα.

Ἑπόμνημα

Χάριτι Θεοῦ, συνέδραμεν τὴν σήμερον ἡμέραν ἢ
χαρμόσυνος καὶ ψυχωφελῆς ἐξ Ἰταλίας μετακομιδῆς τμημάτων
ἐκ τῶν τιμίων λειψάνων τῆς ἀθλητομήτορος ἁγίας Σοφίας
καὶ τῶν τριῶν καλλιπαρθένων θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως,
Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης, εἰς τὸν πάνσεπτον καὶ ὁμώνυμον
τούτων ναὸν ἐν Ἀγία Φιλοθέῃ Ἀθηνῶν, εἰς διηνεκῆ
ἁγιασμόν τῶν εὐλαβῶν ἐνοριτῶν καὶ προσκυνητῶν, συντονία
μὲν φιλαγίῳ τοῦ ἐν αὐτῷ προϊσταμένου παν/του
ἀρχιμανδρίτου κ. Θεολόγου τοῦ Ἀποστολίδου,
Ἀρχιεπισκοπάρχου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐντιμοτάτων συνεργατῶν αὐτοῦ τῶν
εὐλαβεστάτων μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου,
ἀρχιεπισκοπεύοντος δὲ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδοῦλου, τοῦ ἀπὸ
Δημητριάδος. Ὅθεν καὶ εἰς διηνεκῆ μνήμην τοῦ ἱστορικοῦ
τούτου γεγονότος καθιερώθη ἡ ἱερὰ αὕτη καὶ ἐόρτιος
Σύναξις.

καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Συναξαριστοῦ τῆς ἡμέρας

**Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες ἑβραίων.

Νίκην ἐνίκησας ἀρίστην,
καὶ συνήνωσαι,
χορῶ καλλιπαρθένων,

Πίστις κόρη ἀγνή,
καὶ εἴληφας τὸ στέφος,
τῆς σταθερᾶς σου πίστεως,
πρὸς Νυμφίον τῆς ψυχῆς σου.

Ὁλη ἠλλοίωσαι ἐλπίδι,
τῶν μελλόντων σοι,
Ἐλπίς παρὰ Κυρίου·
διὸ πόθῳ πολλῷ,
εἰσῆλθες εἰς τὸ σκάμμα,
καὶ διὰ τῶν αἱμάτων σου,
ἐξωνήσω Βασιλείαν.

Ἐψωσας ἄνω τὴν καρδίαν,
παραβλέψασα,
τὰς ἡδονὰς τοῦ βίου,
καὶ πυρὶ θεϊκῷ,
φλεχθεῖσα ὡς Ἀγάπη,
συνήφθης ὡς ἐπόθησας,
καλλιπάρθενε Δεσπότη.

Θεοτοκίον

Μάνα ἐκβλύζεις Θεοτόκε,
τὸ οὐράνιον,
καὶ τὰς ψυχὰς ἐκτρέφον,
Ἰησοῦν τὸν Χριστόν,
Ὅν πάντοτε παράσχου,
ὡς θησαυρὸν ἀνέκλειπτον,
τοῖς δοξάζουσί σε πόθῳ.

Ῥδὴ ἡ'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Νοῦν Κυρίου σοφαῖς διδασκαλίαις,
ἐνεφύσησας,
Σοφία ταῖς σαῖς κόραις,
καὶ μαρτύρων ὁδόν,
ὑπέδειξας ὑψίστην,
δι' ἧς συνηγωνίσθητε,
καὶ χαρᾶς νῦν ἐντρυφᾶτε.

Οὐρανίοις σκηνώσασαι θαλάμοις,
ἀθλητώνυμοι,
Μῆτερ σὺν θυγατράσιν,

Ἰησοῦν τὸν γλυκύν,
ὀρῶσαι τὰς χορείας,
τιμώντων ὑμῶν ἄθλησιν,
εὐλογεῖτε πολυτρόπως.

Στύλος ὠφθης Σοφία καρτερίας,
καὶ ὑπόδειγμα,
καλῆς τεκνοτροφίας·
ὄθεν δίδου ἡμῖν,
ὅσοι τεκνοτροφοῦμεν,
σοφίαν χριστοχάριστον,
καὶ διάκρισιν ἐν πᾶσι.

Θεοτοκίον

Οὐχ ὑπάρχει ἐν ἄλλῳ σωτηρία,
Παναμώμητε,
τοῖς ταπεινοῖς σου δούλοις,
εἰ μὴ δώης τὴν σὴν,
βοήθειαν καὶ χάριν,
κατ' ἄκραν συγκατάβασιν,
καὶ πολλὴν φιλανθρωπίαν.

Ῥδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐπέστης τὸ μαρτύριον πολλαπλοῦν,
ὦ Σοφία ὀρῶν θυγατέρων σου,
βασανισμούς,
ἀλλὰ ἀποβλέπουσα σταθερῶς,
εἰς βασιλείαν μέλλουσαν,
ἔχαιρες ὡς Παῦλος κακοπαθῶν,
διὸ καὶ κατεστέφθης,
βραβείοις τοῖς ἀφθάρτοις,
ταῖς γυναιξίν σέβας διδάσκουσα.

Τριάδα ἐδοξάσατε τὴν σεπιήν,
σὺν τῇ Πίστει Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη τε,
καρτερικῶς,
ἄθλα ὑποστᾶσαι μαρτυρικά,
καὶ νύμφαι ἐγεγόνατε,
τοῦ Χριστοῦ ἐν αἵμασι τοῖς ἄγνοῖς,
βάψασαι τοὺς χιτῶνας,
ψυχῶν ὑμῶν πανάγνων,
διὸ ἐν ὕμνοις μεγαλύνεσθε.

Ὁ τόπος ἐνθα Μάρτυς ἐγκατοικεῖ,
οὐρανὸς θείου Πνεύματος δείκνυται,
καὶ χορηγός,
θείων χαρισμάτων καὶ δωρεῶν·
πόσον δὲ ὧδε πλείονα,
ἔχει χάριν οὗτος ὁ ἱερός,
ναὸς λείψανα θεῖα,
φυλάσσων τῆς Σοφίας,
καὶ θυγατέρων πανσεβάσμια.

Σοφία καὶ Ἀγάπη Πίστις Ἐλπίς,
γυναικῶν ἀθλητῶν τὸ καλλώπισμα,
οἶκον ὑμῶν,
τὸν ὑποδεξάμενον ἐν χαρᾷ,
λειψάνων θήκην σήμερον,
κολυμβήθραν δείξατε Σιλβάμ,
καὶ πόλιν Φιλοθέης,
ὑμῶν θεῖαις πρεσβείαις
παντὸς κινδύνου προστατεύετε.

Θεοτοκίον

Ἀνήγαγες ἐκ πτώσεως καὶ φθορᾶς,
τὸ ἀνθρώπινον γένος Πανάχραντε,
ὄθεν ἡμῶν,
δέχου τὴν εὐγνώμονα ὀφειλήν·
σὺ γὰρ Θεῷ ἐδάνεισας,
χρηστικῶς τοὺς κόλπους σου τοὺς ἀγνοῦς,
καὶ κλῖμαξ ἀπεφάνθης,
ἀνάγουσα εἰς ὕψος,
τῆς Βασιλείας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β´. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σοφία μάρτυς ἐνδοξε,
Πίστις Ἐλπίς Ἀγάπη,
θύματα ἐθελόθυτα,
τῆς Κυρίου ἀγάπης,
λαβοῦσαι χάριν πλουσίαν,
θαυμασίων ποικίλων,
ὑμῶν τὰ θεῖα λείψανα,

εὐλαβῶς προσκυνοῦντας,
διὰ παντός,
σκέπετε κινδύνων καὶ πάσης βλάβης,
δωρούμεναι τὴν μέθεξιν,
οὐρανῶν Βασιλείας.

καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ,
ἡ Χάρις ἡ Ἀλήθεια,
ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου,
καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ,
καθεύδοντας ἐφώτισε·
καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη,
τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

*Ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος πλ.δ´. Ὡπ τοῦ παραδόξου θαύματος.*

Χαίροις Σοφία καλλιτέκνε,
ἀθλητομῆτορ κλεινή,
σὺ γὰρ πόθῳ Δεσπότου σου,
μητρικὴν παρέβλεψας,
καὶ φροντίδα καὶ μέριμναν,
ὥσπερ θυσίαν ὀλοκαυτώσεως,
προσενεγκοῦσα τὰς θυγατέρας σου,
αἴτινες καθυπέταξαν,
τὸν ἐχθρὸν ὡς νήπιον,
καὶ νῦν Χριστῷ,
παρεστῶσαι εὐχονται,
ὑπὲρ ἡμῶν ἔσαεί.

Τέρπου Ἐλπίς χριστοπόθητε,
σκίρτα Ἀγάπη σεμνή,
Πίστις θεία συγχόρευε,
σύντρεις ἀπολαύουσαι,
ὧν σφοδρῶς ἐποθήσατε,
καὶ δι' αἱμάτων,
ἐξηγοράσατε,
Σοφίαν σχοῦσαι,
ἀθλητομήτορα·
καὶ πάντων μνήσθητε,

τῶν τιμώντων λείψανα θεῖα ὑμῶν,
χάριν ἐξαιτούμεναι,
ἐκ τοῦ Παντάνακτος.

Τῇ παρθενίᾳ συμμείξασαι,
τοὺς τῶν αἱμάτων κρουνοὺς,
εὐφυῶς ἠγοράσατε,
μαργαρίτην τίμιον,
καὶ Σιών τὴν οὐράνιον,
σὺν ταῖς χορείαις Μαρτύρων εὐρατε,
ἐνθα Κυρίῳ καθικετεύετε,
ὅπως ἀδάπανον,
χορηγήσῃ ἄνωθεν Χάριν αὐτοῦ,
πόθῳ τοῖς προσψαύουσι,
θήκην λειψάνων ὑμῶν.

Σήμερον τερπνὴ συνάντησις
ἢ Φιλοθέη χαρᾶ,
ὑποδέχεται λείψανα,
πόρρωθεν ἐρχόμενα,
καὶ πιστοὺς ἀγιάζοντα·
ἢ γὰρ Σοφία καὶ κόραι τίμιαι,
ἐξ Ἰταλίας ὧδε ἐσκήνωσαν·
δεῦτε φιλάγιοι,
Χάριν ἀρυσώμεθα καὶ τὸν Χριστόν,
πόθῳ μεγαλύνωμεν,
λέγοντες· δόξα σοι
Δόξα. Ἦχος πλ.δ´.

Ὡς ψαλμικαὶ τρυγόνες εὐρατε καταφυγὴν πετασθεῖσαι,
εἰς τὰ πεποθημένα σκηνώματα τοῦ Κυρίου θεομακάριστοι·
ἄπερ γὰρ ἐκ βρεφῶν ὑπὸ τῆς μητρὸς Σοφίας εὐσεβῶς
ἐδιδάχθητε,
ἔργον σύμφωνον ἐποιήσατε ἀθλήσασαι σύντριεις,
Πίστις Ἐλπίς τε καὶ Ἀγάπη.
Ὅθεν τὴν Χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
τὴν ἐνοικοῦσαν ἀνεκφοιτήτως τοῖς λειψάνοις ὑμῶν,
πλουσιοδῶρως παρέχετε ἅπασιν, τοῖς προστρέχουσιν τῷ θείῳ
τούτῳ ναῶ,
καλλίνικοι παρθενομάρτυρες.

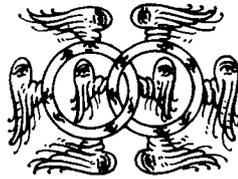
Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη, ἐὰν τύχη Κυριακὴ· ἄλλως τῆς
Ἑορτιῆς.
Δοξολογία μεγάλη κτλ. ὡς εἴθισται.

Μεγαλυνάριον

Πίστιν χορηγήσατε ἀκλινῆ, ἀσφαλῆ ἐλπίδα, καὶ ἀγάπην
θεοπρεπῆ, πᾶσι τοῖς τιμῶσιν, ὑμῶν θήκην λειψάνων, Σοφίας
θυγατέρες, παρθενομάρτυρες.

Στίχοι

Πίστιν, ἐλπίδα, ἀγάπην ἡμῖν δίδου,
Ἡ σοφιότεκνος τριάς τῶν Μαρτύρων.

Συνετέθη, σὺν Θεῷ ἀγίῳ, ἡ παροῦσα ἀκολουθία ἐν τῇ Ἱερᾷ
Μονῇ Σίμωνος Πέτρας Ἁγίου Ὄρους Ἄθω τῇ 27. 11. 2000.